

[Jens Thomsen.]

frie Konkurrenceforhold? Hvis man vil tilrettelægge Forholdene saaledes, at den bedste Løn kan opnaas ved det mest nødvendige, det produktive Arbejde, saa bliver der Efterspørgsel efter dette Arbejde, og Produktionsforøgelsen, der bliver Frugten deraf, kommer mange flere til gode end dem, der i første Omgang kommer i Arbejde. Den forøgede Købekraft, der skabes derigennem, kommer ogsaa andre Erhverv til gode. Baade Handelen og Haandværket vil det gavne. Det er kun Beskæftigelsen gennem de levedygtige Erhverv, der kan afskaffe Arbejdsløsheden.

Historiens Dom viser Regeringens Fejltagelse. Det er jo menneskeligt at fejle, men det er urigtigt at undlade at tage Hensyn til de Kendsgerninger, der viser Fejltagelsen, og det er urigtigt at undlade at gennemføre de Foranstaltninger, som de statistiske Oplysninger viser fører til Maalet. Jeg vil derfor anmode den høje Regering om at indskrænke de Lapperier, der ingenting fører til, og følge vor Anvisning, som fører til Maalet. Denne min Henstilling gælder den Del af Forslaget, som følger den gamle Linie med Nødhjælpsarbejder som Helsemidlet.

Det nye i Forslaget, der omfatter Ungdomsforanstaltningerne, har vi større Interesse for. Det er jo slemt med de store Udgifter, som Arbejdsløsheden paafører Samfundet, men langt farligere er den moralske Ødelæggelse, der følger med, og vi anerkender derfor Bestræbelserne for at fjerne de Forbandelser, der følger i Arbejdsløshedens Fodspor.

Jeg tror, der er forskellige Forhold, der bør ændres i Lovforslaget, men bortset deraf tror jeg, man skal gaa langt videre frem ad den Vej, der skal betrædes for at styrke Selvopholdelsesdriften og svække den moralske Ødelæggelse, som de arbejdsløse er udsat for. Vi anerkender, at de nuværende Tilstande med Ungdommens Arbejdsløshed er en alvorlig Fare for Nationens Fremtid. Det er en Livsbetingelse for de unges Fremtid, at de hjælpes ud af den ødelæggende Uvirksomhed, og vi kan derfor tiltræde det obligatoriske Princip; de unges frie Selvbestemmelsesret maa vige for den moralske Sundhed. Det er vort Haab, at de unge maa erhverve sig Kundskaber og Sundhed for hele Livet, at de maa erfare Arbejdets Velsignelse, og at Selvopholdelsesdriften maa styrkes derigennem.

Vi har al mulig Grund til at ønske disse ulykkelige Mennesker en god Fremtid, men det er en Nødvendighed, at Indtjenings-

mulighederne for dem er bedre ved at gaa over i almindeligt produktivt Arbejde end ved at fortsætte under Ungdomsforanstaltningerne. I § 12, Stk. 4, paalægges det Beskæftigelsescentralen at overvaage, at der ikke ved Foranstaltninger efter denne Lov beskæftiges arbejdsløse, der kan faa normal Beskæftigelse. Det paaahviler endvidere Centralen at virke for, at der anvises Arbejde til de Arbejdere, der har Vilje og Evne til Deltagelse i saadant Arbejde.

Viljen til at deltage i produktivt Arbejde fremkaldes paa en naturlig Maade derigennem, at der betales en bedre Løn for Arbejdet under de frie Arbejdsforhold, end der betales for tilsvarende Arbejde gennem Lovgivningens Foranstaltninger. Det er tvingende nødvendigt, at Arbejdet ved Ungdomsforanstaltningerne betales saa meget under Arbejdslønnen ved produktivt Arbejde, at ingen vil savne Viljen til at søge over til det produktive Arbejde. Det maa ikke blive en Fristelse for Ungdommen at gaa ind i Arbejdsløsheden for at komme ind under Ungdomsforanstaltningerne. Sker dette, nedbrydes Selvopholdelsesdriften i Stedet for at blive styrket.

Vi ser, hvordan de danske Svømmerpiger vækker Opmærksomhed uden for Landets Grænser, ogsaa enhver Dansker føler Glæde og Stolthed, fordi de viser, at de har baade Viljen og Kræfterne til at ligge i Spidsen for hele Verdens Ungdom. Men vi kan ikke nøjes med Energi og Jernvilje hos nogle faa af Danmarks unge. Vi skal have hele Ungdommen til at blive vaagen, dygtig og energisk Ungdom, der har Vilje og Evne til at optage det produktive Arbejde, saa den er jævnbyrdig med Ungdommen i andre Lande. For at naa dertil er det vist paa høje Tid at optage et maalbevidst Arbejde, selv om det skal gaa noget ud over den overdrevne Humanitet.

I Lovforslagets § 8 bestemmes det, at Deltagerne skal have Beskæftigelse i 48 Timer om Ugen, heraf mindst 28 Timer Arbejde og mindst 12 Timer Undervisning. I § 9 bestemmes Lønnen til ca. 33 Kr. om Ugen, og Betalingen for Akkordarbejde skal være ca. 40 Kr. for 30 Timers Arbejde. Deltagerne vil faa en kortere Arbejdstid og en større Løn, end de kan opnaa ved at tage Arbejde ved Landbruget. Det vil derfor være en urimelig Fordring til Deltagerne, at de skal faa Viljen til at gaa over i Arbejdet i det frie Erhverv. Forholdene maa nødvendigvis lægges saadan til Rette, at Landbruget faar en saadan Indtjeningsmulighed, at det kan betale en betydelig højere Løn for samme Arbejdstid, eller ogsaa saa-